

Israels barriärer – ett byråkratiskt helvete för palestinska arbetare

Publicerad: 30 Mars 2014

Text: Taghrid Shbeta – fältarbetare i regionen, Tulkarem

Varje dag passerar tusentals palestinska arbetare gränskontrollen vid Tayibe. ” Om någon böjer sig ner för att plocka upp något kan det kosta honom livet.”

Varje gång jag träffar arbetare från mitt distrikt får jag höra om ett ständigt återkommande problem. – De få palestinska arbetstagare som har ett israeliskt arbetstillstånd måste passera Israels gräns varje morgon när de ska ta sig till sina respektive arbetsplatser. Vi är redan varse om de komplikationer som palestinier ofrånkomligen konfronteras med bara för att erhålla ett arbetstillstånd, och att de knappast upphör då deras ansökningar beviljas. - Palestinska arbetare står även inför enorma svårigheter varje gång de ska passera den israeliska gränsen.

En av dessa gränskontroller är belägen vid Tayibe/Efraim. De arbetare som är bosatta i avlägsna byar måste ge sig av redan vid midnatt och åka i flera timmar bara för att vara säkra på att få en plats i den enorma kö som bildas vid gränskontrollen. Att ha en bra plats i kön gör det möjligt för de palestinska arbetarna att anlända till sina respektive arbetsplatser i rimlig tid, och förhindrar därmed dröjsmål som förargar arbetsgivarna och följaktligen utgör ett hot mot deras enda försörjningsmöjlighet. – Likväl upphör inte vedermödorna så snart de har fått en bra plats i kön. Kampen för att kunna ta sig in i Israel utbryter och kulminerar när arbetarna står i kö vid gränskontrollen.

”A”, en trädgårdsmästare från Amriha/Ya’bod som arbetar i Israel, beskriver situationen vid gränsövergången: *”Jag anländer till gränsen 02.00 eller 03.00, så att jag är på plats och redo när spärren öppnas klockan 04.00. Tusentals arbetare måste ta sig över gränsen för att kunna ta sig till jobbet. Jag omges av ett hav av människor. – Folkmassan börjar röra sig framåt mycket långsamt. Överlag är stämningen väldigt spänd, och vissa börjar knuffas. Sanna mina ord, om någon böjer sig ner för att plocka upp något kan det kosta honom livet.”*

Vid gränskontrollen Tayibe/Efraim är endast tre av befintliga 16 gångar bemannade p.g.a. budgetnedskärningar, och öppettiderna förlängdes inte när man drog ned på antalet kontrollanter. – Därtill är gränsposteringen bara öppen i två timmar. Föreställ er den stress och den press som 10.000 arbetare upplever då de ska söka passera genom tre gånger under loppet av två timmar!

Denna stress och press orsakar naturligtvis irritation – en situation där en stor människomassa tvingas samman på en liten yta under tidspress leder till att folk börjar knuffas och skrika på varandra. Erfarna arbetare säger att kontrollanterna försöker upprätthålla ordningen, och att de ibland vidtar åtgärder som kan äventyra en arbetares anställning. För om de anser att någon skriker och är uppkäftig, kan de förbjuda vederbörande från att passera gränskontrollen på en hel vecka!

A. säger: ”Varje gång jag passerar här tänker jag på hur sannolikt det är att jag kommer fram helskinnad. Det är en kamp på liv och död, och därför är det många som försöker ordna någonstans att övernatta i Israel. Däremot är levnadsvillkoren ofta bristfälliga och dessutom är de skilda från sina familjer och får äta lite vad de kommer över.”

Det är av största vikt att alla som tror på mänskliga rättigheter och arbetares rättigheter får vetskap om de palestinska arbetarnas kamp, och de vedermödor som de konfronteras med varje dag vid gränsposteringarna. Något måste göras för att förhindra det onödiga lidande som dagligen drabbar tusentals människor bara för att de vill komma i tid till arbetet.

Översättning av: Sharon Kerpel (eng.) / Ariel Di Cave (sve.)